

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA:

Pe an L. n. 48
Pe 6 luni 24
Pe 3 luni 12

IN STRAINATATE:

Pe an 60

INSERTIUNI SI RECLAME:

Linia de 30 litere pe linie, pagina IV, 30 bani.
Pe pagina III, 80 bani, pe pagina II, 3 lei noi

Reclame 2 lei noi linia.

Un număr în Capitală 10 bani.

TIMPUL

SE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biourul Redacției și Administrației: Palatul „Dacia”.

ANUNCIURI

Se primește în străinătate: La D-nii Haas & Vogler în Vienna, Walfischgasse 1.
A. Opelek în Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf Moos în Vienna, Seilerstätte 2; Vincens Hradka în Vienna, Teinfaltstrasse 17; Philipp Lob în Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang & Comp. în Peșta și Havas-Lafite-Bullier & Comp. în Paris.

Brevetele nefrancoase nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districto 15 bani.

BULETIN TELEGRAFIC

SERVICIUL PRIVAT AL TIMPULUI

(Agenția Havas).

— Serviciul de la 23 Iunie, 4 ore seara. —

Galazi, 22 Iunie.

O diviziune a armatei ruse a trecut astăzi noaptea Dunărea în fața Galașului. Cazarii, cuil și artileria au trecut fluviul pe vase blindate; se cere vas purta un tun, 20 Cazaci și caii lor. Infanteria a trecut pe bărci și pe două canoaniere cu abur. — Rușii au debarcat aproape de satul Sitokka, fără a întâmpina obstacole. În tot timpul dimineții, s'a auzit o vie canoană pe țărmul turc.

Brăila, 22 Iunie.

Se așteaptă împăratul în noaptea asta. Trecerea Dunării de grosul armatei rusești, cantonate aici, este iminentă. Puntea de peste durii de la Brăila la Ghecești este terminată. Această punte, pe țărmul român, începe de la piciora în lungime de 200 metri, așezate pe părțile de pământ solid acoperite de apele Danubiului. Se întinde în lungime de peste 1200 metri pe glepuri legate împreună. Din partea țărmului turc, se termină iarăși pe piciora.

Brăila, 22 Iunie.

Doi zile au ajuns Rușilor pentru a construi partea din punte formată cu glepuri. N'au fost împedicați de Turci, căci, de la exploziunea celor două monitoare, cele-alte monitoare turcești au fost siliți să se retragă la Silistra pentru a scăpa de focul bateriilor ruse cu calibru gros, așezate la sudul Brăilei. Numai bateriile de la Măcin au putut să lupte; dar ele nu au tir destul de lung. Cât despre Ghecești unde se află capul punții, acest oraș turcesc este de mult ocupat fără nici o opunere de un detașament rus. Cu toate acestea este temeră ca Turcii să nu demascheze în cele din urmă, două baterii mai apropiate, care se pare că le-au construit dimineața și al căror tir nu este cunoscut.

Brăila, 22 Iunie.

Trei mii Ruși cari au trecut astăzi noaptea pe țărmul turc, au ocupat înălțimile cari domină Măcinul după o luptă crâcnă în contra bașibuzucilor. Lupta, începută în zorile zilei, nu s'a terminat decât la amiază. Alte două mii Ruși au trecut asemenea Dunărea la înălțimea Galașului. Se consideră luarea Măcinului ca eminentă.

Brăila, 23 Iunie, noaptea.

Impăratul a sosit cu suita sa astăzi noaptea la 3 ore. A plecat îndată la Galași, pentru a vizita pe soldații răniți în lupta care a avut loc ieri pe cel-alt țărm al Dunării. — Se va întoarce aici dimineața la 9 ore.

— Serviciul de la 23 Iunie 9 ore seara. —

Londra, 23 Iunie.

Țările engleze anunță că guvernul are intenția d'a cere Parlamentului creditele necesare pentru a lua o forte atitudine defensivă. „Morning Post” menționează posibilitatea unei expediții preparată în Portsmouth, pentru a pleca de acolo la Galipoli în Dardanele. Cercul șomotel că trupele turcești ar fi operat joncțiunea lor în Montenegro.

Constantinopol, 23 Iunie.

Ieri a fost o vie ciocnire de artilerie între Calafat și Vidin. Poarta a dat azi Ambasadorilor

puleților străine, o notă relativă la canalul de Suez. Se zice în această notă că navigarea prin canal este liberă pentru vasele neutre, dar că s'au luat măsurile contra vaselor inamice.

Viena, 23 Iunie.

Noutățile de la Constantinopol spun că Rușii au fost siliți să lase insula din fața Giurginului, care a fost înaltă recupată de Turci. După aceleași noutăți, Giurgiu și bateriile rusești de la Slobozia ar fi suferit mult în urma bombardării de către Turci.

O altă telegramă din Erzerum raportează că Turcii urmează mișcările lor ofensive. Muctar-Pașa ar fi năinat până la Delibaba.

Se confirmă asemenea, din sursele otomane, reluarea Bayazidului. Turcii ar fi capturat o parte din mica garnisonă ce Rușii ar fi lăsat în acel oraș.

— Serviciul de la 24 Iunie, 9 ore dimineața —

Paris, 24 Iunie.

„Camera deputaților”. — Camera a amânat pe luni ceștia relativă la votarea contribuțiilor directe. Republicanii moderni îndeamnă a vota aceste contribuții înainte de dizolvare. Senatul a primit osebite proiecte de legi votate de Camera. Este probabil că dizolvarea Camerei va fi luni.

Viena, 23 Iunie.

„Politische Correspondenz”, publică un comunicat cu caracterul foarte oficial, prin care, — cu ocazia noutăților ce au publicat ziarul în urmădespre măsurile militare ce ar fi decise Austro-Ungaria, — amintește că guvernul nu poate să fie responsabil de noutățile ce publică cutare sau cutare ziar, afară de „Wiener-Abend-Post”, și „Politische Correspondenz”.

Foata oficială adaugă că, necesaritatea obligațiilor sale, guvernul trebuie să exercite cu oserve serioasă toate întreprinderile pentru a nu compromite interesele monarhiei, dar că până acum, în ceea ce privește măsurile militare, nici o decizie pozitivă în vre-o direcție onre-care, nu s'a luat.

Cefinia, 23 Iunie.

După șase zile mereu de luptă, cari au făcut pe Turci să pierdă vreo 7000 oameni și o mare cantitate de arme, Soliman-Pașa a trecut azi pe țărmul stâng al Zitei pentru a se uni cu corpul lui Ali-Saib care se află lângă Spuz.

Constantinopol, 23 Iunie.

Un buletin oficial anunță că Rușii în număr mare, profind de micul număr al trupelor turcești din Dobrogea, a trecut noaptea trecută Dunărea în bărci între Măcin și Isacea și prin Karahaz lângă Hârsova. Turcii s'au resistat, întâi, făcând pe Ruși să sufere pierderi mari, dar fiind foarte puțin, a trebuit să se retragă, ceea ce a permis Rușilor să lupte în treacare.

O mare bătălie este iminentă în aceste paragi. Se asigură că divizia lui Soliman-Pașa și Ali-Saib merg împreună contra Cetiniei.

Se vorbește d'o încăierare ce ar fi avut Muctar-Pașa cu Rușii la răsărit de Erzerum.

Serviciul de la 24 Iunie 4 ore p. m.

Viena, 23 Iunie.

„Camera deputaților”. D. Hofer a depus o interpelare, asupra alianței ce s'a oferit, se prinde, Austriei de către Germania. Interpelarea mai întrebă pe linia aceasta, dacă guvernul în fața evenimentelor recente ce s'au petrecut pe teatrul războiului și mai ales în Montenegro,

voese și l menține neutralitatea sa a lua măsurile militare.

Constantinopol, 22 Iunie.

Camera va examina din nou bugetul mării. Prințul egiptian Hassan asista la consiliul de miniștri ținut sub președinția Sultanului.

Viena, 23 Iunie.

Stirile din Constantinopol sunt contradictorii. O depeșă recentă anunța reluarea Bayazidului de către Turci; o altă depeșă anunță că această reluare nu era confirmată, în fine o altă depeșă pretinde că un corp de armată turcescă ar fi bătut luna trecută pe Ruși în apropiere de Vanciar și respins până la Bayasid și că ar fi înconjurat această localitate. După sciriile din urmă această localitate, recăzuse în mâinile Turcilor, chiar după cum înșii mărturisesc.

Constantinopol, 23 Iunie.

O depeșă a lui Mukhtar-Pașa anunță că trupele otomane au eșit învingătoare într-o luptă ce au avut cu Rușii la Elbaz. Mukhtar-Pașa s'ar fi aflat acum la Taihogia, în apropiere de Delibaba.

Turcii s'ar menține în Kars cu succes.

Corpurile unite ale lui Suleiman-pașa și ale lui Saib-pașa vor merge victorioase asupra Cetiniei.

Brăila 24 Iunie.

Măcinul a căzut în puterea Rușilor.

Londra 24 Iunie.

„Camera comunelor”. Cancelarul Echiquierului Sir Northcote zice că pozițiunea luată de Anglia o pune în măsură de a vorbi și de a lucra viguros, când ocaziunea i se va prezenta. Interesele Angliei, adaugă același ministru, sunt interesele Europei. Lucrurile sunt actualmente într-o confuziune deplorabilă. Sir Northcote insistă apoi asupra necesității pentru Anglia și pentru cele alte puteri de a participa de o potrivă la ordinea de lucruri ce va rezulta din rezoluții. Anglia, conchide el, nu trebuie să lăcreze precipitat, dar să vegheze neclintat.

BUCUREȘTI 13 Iunie

E un fenomenal sentimentalism în care se afundă patriotii radicali când ajung la putere! Imbrăcați în veșminte sârbătorești, după ce și scutură mantia lor revoluționară, spre a și ascunde originea, ei se prefac în călugări smeriți, seriu duioși, fac apel la patriotismul altora și la abnegațiunea de sieși, promit munții de aur, invălesc adevărul, invoacă continuu suveranitatea poporului, de la care emană puterea lor discreționară, și se transformă în dinasticii, uitând, că adineori, pentru a resturna un guvern național și bine cugetător, tot ei au alergat, la străini aruncând oprobriul, insulta și calomnia asupra celor buni,

semănând în intru discordia între cetățeni, și propagând desordinea și ura prin discursurile lor violente și libelele lor batjocoritoare.

Când însă ora depărtării lor de la putere sună, când ei simt că căderea lor este iminentă, un „La dreapta împrejur” pleacă din strada Doamnei și încep a insinua: „Că pe când țara se află în împrejurări foarte gîngașe, reacțiunea, înamica jurată poporului suveran, și ridică capul cu sfrontare, și prin intrigele ei la străini, căuta a și ajunge scopul dorit, adică a reveni la putere”. Și apoi refrenul obișnuit se întonă: „Veghiați, Români, veghiați, libertățile noastre sunt amenințate, și arbitrarul va înlocui voința poporului, nimicind „Constituțiunea!”

Oare așa se fie? Oare așa este? Și încă se vor afla amăgiți, când totul s'a sguluit, când discreditul e la culme, când însăși condițiunea monstruoasă a sfâșiat programa ei, pactul său de răsturnare, și s'a pus în opozițiune, iar mai cu seamă când hârtia monedă a înlocuit anul nostru, prosperitatea noastră, ucizând creditul nostru!

Dacă amintim trecutul, în aceste momente critice pentru țară, suntem împinși la această pentru a preserva viitorul, acel viitor plin de incertitudine și de nouă încercări, căci ușele adevărului s'au închis aceluia care și iubesc țara și care s'au luptat și se luptă pentru fericirea națiunii și mărirea României libere și independente. Și tot noi să fim cei acușați că provocăm desbinarea și combatem unirea tuturor Românilor!

„Unirea și Concordia” a zis Tronul în Mai 1876!

„Venim la guvern fără recriminațiuni, fără spirit de răzbunare”, a zis solemn ministerul coalițiunii în fața Corpurilor Legiuitoare!

Cum a răspuns Aduarea la chemarea de unire și concordiă a Suveranului și la declarațiunile solenne ale ministerului, cum? Prin darea în judecată cea mai pasionată

a bărbaților acelora, care timp de cinci ani, au fost consiliarii tronului, prin stigmatizarea lor, și prin afișarea în toate comunele țerei a unui act scandalos, plin de neadevăruri, și întocmit cu scop de a provoca turburări și agitațiuni în țară. Dară perchișiunile vandale. . . . dară instituirea Comitetului de Salut-Public susnumit de șaptea.

Și acest act monstruos, fructul concordiiei radicale, a costat contribuabililor, a costat numai tipărirea lui la onesta tipografie C. A. Rosetti, micuța sumă de zece mii lei noi, pentru a se revoca în parte a două zi de la scoaterea lui de sub teascurile naționale a Președintelui Aduării Legiuitoare! Ce miță pentru dinarii țerei! Ce concordiă și ce oblaudire părintească!

În care parte dară se găsește culpabilități și risipitorii, și pe ce bancă șed delapidatorii? Și tot noi vom fi cei acușați când ne apăram, iar voi cei onești veți urma a zice ortalei voastre credincioase: „Că intrigam pentru a vă resturna, și a mosceni, ce? Hârtia-monedă a d-lui Brătianu? Farceurs, qui trompet on ici?”

S'a zis și se repeta de voi și de ziarele voastre: „Că conservatorii au umilit țara și au compromis drepturile ei prin o politică aventuroasă: că tot ei au vîndut interesele țerei străinilor în schimbul unor „cordoane, și că au aruncat corpul României sângerînde la picioarele grafului Andrassy.” Iar azi, când puterea alunecă din mânele voastre, tot voi ne acușați: „Că în aceste momente gîngașe, noi, fiți trecutul, alergăm la străini pentru a resturna un guvern patriot, spre a ne năpusti asupra țerei, și că ne-asta epocă a intrigilor boerilor în contra Domnului, de când stabilitatea tronului puse capăt acelor apucături nenorocite, triste urmări ale creșterii fanariote, s'au preschimbat în intrigile contra miniștrilor! Dară să nu credeți că veți avea nenorocirea de a vedea în România al'ă lipsă de patriotism. Dacă însă crudă ursită vă ar zdrobi a

PARTEA LITERARA.

OCULUL PAMENTULUI

in

80 DE ZILE

XXVI.

„Ocean to Ocean”, — ast-fel zic Americanii, — și aceste trei vorbe ar trebui să fie denumirea generală a „marei trunk”, care străbate Statele-Unite ale Americii în largimea lor cea mai mare. În realitate însă „Pacific rail-road”, se desparte în două mari linii, „Central Pacific”, între San-Francisco și Orgen, și „Union Pacific”, între Orgen și Omaha. Aceste unesc șase linii, cari pun în comunicație frecventă pe Omaha cu New-York.

New-York și San-Francisco sunt acum legate între ele printr-o cale ferată neîntreruptă, lungă de vreo trei mii șapte sute optzeci și șase mile. Între Omaha și Pacificul, drumul de fer străbate un ținut treorat de Indieni și selvatici, — pămînt

intins pe care au început să l colonizeze Mormanii încă de la anul 1845, după ce au fost alungați din Illinois. Ordinară, în circumstanțele cele mai favorabile, trebuiau șase luni ca să poată merge cine-va de la New-York la San-Francisco. Acum această călătorie se face în șapte zile.

Ast-fel era această lungă arteră pe care trenurile o străbat în șapte, și care aven să permită onorabilului gentleman, — spera cel puțin, — d'a lua în ziua de 11, la New-York vaporul care pleacă pentru Liverpool. Vagonul ocupat de Fileas Fogg era un fel de omnibus lung, pus pe două trenuri fie-care cu câte patru ronte. Înăuntru nu erau despărțiri, ci jetauri d'amendou părțile și între ele o liberă trecere la un cabinet de toaletă și cele altele.

În tot șirul trenurilor, trăsurile comunicau între ele, și călătorii puteau să circuleze de la la un capăt până la cel alt al convoiului. Era la dispoziție lor vagoane-salon, vagoane terase, vagoane-restaurante, și vagoane-cafenele. Nu lipsea de cât vagoane-teatru. Să nu desperăm însă. Într'o zi se va implui și această lacună.

Prin vagoane circulau mereu vînzători de cărți și ziare debitanți de bănuți spir-

toase și țigări ai căror consumatori erau cam numeroși.

Călătorii porniseră de la stația Vakkand la șase ore seara. Se înopți, — o noapte rece, intunecoasă, cu un cer acoperit de nori deși cari se prefăceau în zăpadă. Trenul nu mergea cu mare înțeață.

Convorbirile cam încetase prin vagoane. Somnul începuse a coprinde pe călători. Vîntură Lume și avea loc alături cu a general poliționesc, dar nu i vorbes.

De la cele din urmă întâmplări, relațiile lor se răciseră mult. Nu mai era nici simpatie, nici intimitate; Fix nu și schimbaseră însă purtarea, de și Vîntură Lume se ținea într'o încordată rezervă, gata la cea mai mică bănuială să strângă de gît pe fostul său amic.

O oră trecuse de la plecarea trenului; ningea — o zăpadă măruntă, care nu putea din fericiere, să impiedice mersul trenului. Nu se mai zărea printre ferestrele vagoanelor, de cât un nemărgit giolgin alb.

La ora opt, un „stervart” intră în vagon și anunță călătorilor că ora culcării s'aua. Vagonul era un „sleeping-car”, care, în câte-va minute se transformă în sală de culcare.

Paturile desfăcute, toți se culcară, — pe când trenul fugea, trebătînd Statele Californiei.

Între San-Francisco și Sacramento, pămîntul e cam uniform. Această ramură a căii ferate numită „Central Pacific road”, trecea mai iute prin Sacramento. De la San-Francisco până la capitala Californiei, linia mergea drept spre nord-est. Cele o sută douăzeci mile dintre aceste două orașe însemnate, fără străbătute în timp de șase ore, și pe la mezul nopții, pe când călătorii dormiau, trenul trecu Sacramento. Deci, nu vîzură nimic din acel însemnat oraș, ragedința legislației Statelor Californiane, nici frumoasele lui cheiri, nici stratele spacioase, nici otehnile splendide, nici templele lui.

Egînd din Sacramento, trenul după ce trecuse statele de joncțiune, Roelin, Auburn, și Colfax, apucă în tălșurile Sieret-Nevada. Era orele șapte dimineața când trecură stația Cisco. O oră după aceea, sala de culcare, redevenise iarăși un vagon ordinar, și călătorii puteau să vază printre geamuri, pitorecele poziții ale aceluor locuri muntose.

Pe la nouă ore, trecînd prin valea Carson, trenul intră în Statul Nevada, ar-

mînd tot direcția nord-est. La amiază plecă din Reno nuda călătorii se opriseră douăzeci de minute ca să dejenaze.

După dejun, d. Fogg, mistres Auda și companionii săi, își reluară locurile în vagon. Toți bine așezați, contemplau variatul peisaj și ce le trecea pe dinaintea ochilor ca o panoramă: — întinse livezi, munți desinându și profilul la orizont, torente rostogolindu și apele spumoase. Une-ori câte o mare turuă de bisoni, grămădiad-se în depărtare, semăna cu un zid mobil. Aceste nenumărate cirez de ramegători impedează adesea trecerea trenurilor.

S'au văzut mii din aceste animale defilînd, în curs de mai multe ore, una lângă alta pe șinele căii ferate. Atunci locomotiva este silită să se oprească, așteptînd descărcarea liniei.

Tot aceasta se întâmplă și acum. Pe la trei ore seara, o turmă de vreo zece sau douăspre-zece mii de capete ocupă calea. Machina, după ce și moderă viteza, încercă să străbată imensa coloană, dar fu silită să se oprească în fața impenetrabilei grămezi.

Se vedeau ramegători, — acei „bufalos”, cum îi numesc Americanii, — mergînd cu

„ceastă credință, veți ști a rămânea neclintită la postul intereselor țării, cu convingerea nestrămutată că România nu va peri.” (sic)!

Frumos, patetic și plin de duioșie este apelul ce adresat aceluia pe care zilnic l-ați insultat, și aceasta în vederea că „păta” periclitează. Flămândul codri visează.

Să despăcim însă pentru satisfacerea noastră morală, și acest nou capăt de acuză adus unui partid, căruia „naționalii” i refuza justiția țării, și pe care adunarea liberalească a d-lor Rosetti-Brătianu i ține hors de la loi, sub sabia lui Damocles, și aceasta, cu intențiunea măturată, pentru a face imposibilă lumina în această afacere. rușinea unui partid ce se pretinde liberal, pe când el este cel mai tiranic-radical.

Ca unit ce nu facem istoria țării prin diaristică, vom lăsa la o parte intrigile mai mult sau mai puțin adevărate a boerilor după timp; scim numai, că el ne a lăsat o Românie. Nu vom releva asemenea deșănța Domnilor reglementari, ca unit ce am fost contimporani, și istoriei i trebuie o logică rece. Ne vom feri cu totul de a vorbi de rădicarea lui Cuză-Vodă din palatul țării, fiind că principalul autor al acestei drame, ocupa până alaltăieri fotoliul președintelui al Camerei legiuitoare. Ne vom mărgini numai a releva acuzarea adusă nouă de la stabilirea guvernului constituțional incoact.

Nu ne vom cruța, dară vom ține adevărul în toată golițiunea lui spre a pune capăt unor reu voitori cari n-au altă țintă de cât a calomnia pentru a parveni, și a ne acuza spre a se manține la putere, iar nici cum binele poporului, nici prosperitatea lui. (Indep. rom.)

Toate ziarele, de veri ce culoare, au denunțat faptele îngrozitoare comise cu ocaziunea rechișițiunilor. În județul Olt, d. prefect Furduescu,.... ruda d-lui prim-ministru, este mai ales semnalat pentru abuzurile și ilegalitățile ce ar fi făptuit.

Interpelat în Cameră asupra acestor împrejurări d. I. Brătianu nu a putut nega; d-sa a declarat chiar că a suspendat pe prefect și a trimis o anchetă.

De atunci cea mai desăvârșită tăcere domnesce; și credem a nu împoșe indiscrețiunea prea departe rugând pe guvern să bine-voiască a liniști publicul îngrijat, publicând cât mai curând în veri-unul din „Monitoarele” sale rezultatul descoperirilor ce va fi făcut comisiunea de anchetă.

DIN AFARA.

Situațiunea generală în cele din urmă opt zile a trecut prin unele schimbări, cari o vor putea complica mai mult de cât ce era. S'a adevărit

ori se apropie de adevărire unele fapte, pe care unii le prevedeau cu bucurie și alții cu îngrijire.

În Franța s'a intrunit corpurile legiuitoare, camera a votat moțiunea de blam, senatul a votat moțiunea pentru dizolvarea Camerei; astfel de acum până la alegeri situațiunea e creată: o crâncenă campanie electorală, care va face ca cel puțin deocamdată Franța să nu fie dispusă a lua parte la certurile internaționale.

Responsul Principelui Gortiacoff la circulara din Mai a Lordului Derby a fost discutat, fără ca opinia publică să se fi putut lămuri cu privire la densul. S'a dat chiar o desmintire oficială, tăgăduindu-se categoric existența unui asemenea răspuns. În urmă însă cestiunea s'a lămurit. Era vorba de o „notă verbală,” adică principele Gortiacoff a însărcinat pe comitele Șuvaloff a răspunde Lordului Derby în anumii termeni. A da asemenea răspunsuri ori a face asemenea întrebări verbale este un vechi us diplomatic pentru cestiunile ce se află în studiu de discuțiune. Se asigură că guvernul englezesc a cerut să i se dea răspunsul și în scris și că nu ar fi fost pe deplin satisfăcut de densul. Această știre pare apoi probabilă, fiind spriginată prin faptul, că parlamentul englezesc a votat ministeriul Indilor un subsidiu extraordinar de 5 milioane lire sterline. Relativ la hotărârile cabinetului englezesc nu se știe nimic. Miniștrii au declarat numai, că înainte de a se închide sesiunea parlamentară, voesc a fi puși în poziție de a se pregăti pentru toate eventualitățile.

În Germania și Italia trebile își urmează cursul lor obicinuit: în cele din urmă opt zile nu s'a petrecut nimic, ce ar putea înluri asupra mersului evenimentelor de interes, european ori dacă s'a petrecut ce-va, s'a petrecut fără de știrea noastră.

În Austria situația din ce în ce se încoardă. Din învâlmășala manifestațiunilor publice ale Maghiarilor, Cechilor și Croato-Serbilor cu încetul se desvâluie tradiționala politică austriacă. Monarhia poliglotă a Habsburgilor își perde înfățișarea dualistică și peste capetele popoarelor certate se ivește o putere care voește a le mulțumi pe toate fără ca să i facă vre unuia pe plac. Prin adrese, interpelațiuni și manifestațiuni publice maghiarii cer lupta pentru integritatea Turciei; slavii însă prin aproape aceleași mijloace își manifestă dorința de a lupta pentru libertatea creștinilor din Turcia: Austria hotărăște a proteje pe creștinii în interesul integrității Turciei și a lua parte la luptă fără de a se declara contra Turcilor ori pentru densii. Își apără interesele. Cel puțin știrile, care ne-au sosit în zilele din urmă din Viena, nu mai ne lasă în îndoială asupra unei asemenea hotărâri. „Fremdenblatt” în numărul de la 21 Iunie relevă, că este neapărat de trebuință a se mobiliza două cor-

pur de armată. Alte ziare aduc știrea, că s'a și luat măsurile de mobilizare și că Rodich și Mollinary au fost numiți comandanți ai celor două corpuri. În cercurile politice mai înalte se desmint mai toate știrile de mobilizare. Cu toate acestea în numărul de la 22 Iunie „Fremdenblatt” declară în termeni lămurii, că nu retrage nimic din cele ce a zis în numărul precedent. Chiar organele, care pun la îndoială știrile de mobilizare, admit că este vorba de „Bereitschaft,” adică de vro 40 - 50 mii oameni, care să „stea gata” la granițe. Între „Bereitschaft” nemțesc și „mobilizarea” românească deosebirea e însă atât de mică, în cât numai un neamț poate să o vază.

Indemnul, pe care și l'a ales Austria, pare a sta în legătură cu evenimentele din Muntenegru. După toate probabilitățile mai curând ori mai târziu muntenegrenii vor fi siliți a se da bătăuți. Astăzi ne sosește din capitala acestei mici țări știrea, că Suleiman-Pașa și Ali Saib-Pașa și-au combinat corpurile și înaintează spre Cetinje. Și Austria grăbește să apere pe Muntenegrenii. Muntenegrenii îi vor fi recunoscători, eară Turcii se vor retrage „superați” la Dunăre, spre a lupta contra Rușilor ori contra romanilor. Eară dacă în Serbia s'ar manifesta veleități reboinice, Austria și pe serbi îi va scuti de barbaria turcească.

Maghiarii nu se vor supăra de oare-ce toate se întâmplă în interesul „Monarhiei”: eară slavii de asemenea nu se vor supăra, de oare-ce Rodich și Mollinary comandează și sângele fiilor austriaci se „varsă” pentru apărarea creștinilor asupriți și amenințați.

Cât apoi pentru turci și ruși, așteptia aș prea mult de lucru și prea multă supărare spre a le mai rămânea timp și dispoziție de a se supăra de Austria. Dacă vor birui Turcii, Austria va cere un preț, o despăgubire pentru sacrificiile, pe care a fost silită a le aduce în urma încapătării lor; eară dacă Rușii vor fi biruitori, Austria își ține partea din moștenire ori cel puțin își rezervă dreptul de a nu renunța la ea de cât după ce va fi renunțat și Rusia la dorințele ei.

Cam acesta e grăuntele, pe care îl găsim în pleava ziarelor, ce mereu discută politica Austriei. E drept; nu e drept? — aceasta se va vedea mai curând ori mai târziu.

De pe câmpurile de rebel, atât din Asia cât și de la Dunăre nu sosește de cât știri, ce fac să ne așteptăm cât mai curând la o furtună generală.

SCRILE TELEGRAFICE ALE FOILOR STREINE

St. Petersburg, 20 Iunie.

La 17 Iunie s'a început la Kars bombardamentul contra forturilor Karadagh, Arab și Mukalis și se urmează de câtră opt baterii. În două zile Rușii au pierdut morți și răniți 14. După știrile din Kars, Turcii au pierdut la 15 Iunie 200 morți și 250 răniți.

Constantinopol, 20 Iunie.

Aici se asigură că Rușii vor trece pe la Turnu-Măgurele. — Ali Saib Pașa comunică Porții, că înaintează mereu și că a ocupat nălimile de la Martinic și Garvica.

Lemberg, 21 Iunie.

Gubernatorul Potocki va pleca astăzi noapte la Viena.

Berlin, 21 Iunie.

„Oficiul Wolff” desminte știrea, că Représentanții puterilor streine și cu deosebire Principele Hobenlohe ar fi felicitat pe Ducele Decazes pentru declarațiunile făcute în ședința de luni a Camerei. Principele Hobenlohe nici nu s'a văzut cu Ducele Decaz.

Londra, 21 Iunie.

„Morning Post” scrie: Sesiunea parlamentară nu se va închide decât după ce se vor fi luat toate măsurile, ca guvernul să fie pregătit pentru toate eventualitățile, de oare-ce interesele Engliterei sunt în strinsă legătură cu evenimentele din Orient.

Versailles, 21 Iunie.

(Senatul). Cu ocaziunea desbaterilor relative la dizolvarea, Camerei Broglie zice:

„Radicalismul progresând a lui Jules Simon nu mai dispunea de majoritate; dispunea de densa un altul mai radical, care

l'a luat supt patronajul său. Din momentul, în care Simon s'a hotărât a primi sfaturile acestui om, Mac Mahon s'a hotărât a nu mai primi pe ale lui Simon. Căci, mareșalul dreptul de a se întreba, prin ce condițiuni va lăsa succesoriului său puterea. S'a zis, că Mac-Mahon a părăsit poziția sa respectată spre a lua parte la luptele politice. Da; Mac-Mahon avea dreptul de a alege între majoritatea Senatului și cea a camerei. Se zice, că miniștrii nu sunt republicani. Constituțiunea de la 1875 nu vorbește despre datoria de a fi republicani și nu îndatorăște pe nimeni pe viitor. Între 365, care au votat moțiunea, sunt 35 intransigenți. Coalițiune contra altei coalițiuni, mie 'mi mai place a noastră.”

Responsând la bănelile relative la intrigele clericale, Broglie declară, că ministerul se alipește cătră biserică, fără a suferi iuse vre-nu principii de drept public, și fără de a voi să compromită țara prin intrigi religioase, ori reboinice. Asemenia manevre nu au avut nici un succes în țările streine și nu vor avea succes în o țară, care ție alege între Mac-Mahon și dictatorul de la Bordeaux.

CAMERA

Ședința de Sâmbătă, 11 Iunie.

Ședința se deschide la orele 2 și trei sferturi p. m. sub președința d-lui A. Tiriachid, fiind prezenți 73 d. deputați.

Se îndeplinesc formalitățile ordinare.

Ne urmând nici o discuțiune asupra raportului în privința alegerii de deputați a d-lor Agarić, Nanu și Boziann, domnul v. președinte proclamă de deputați pe acei domni.

D. Missail amintește, că a anunțat o interpelare guvernului în privința medicilor, oficerilor, etc. în neactivitate, cari acum, au intrat în serviciul militar, părăsindu-și diferitele posturi ce au ocupat înainte de rebel. Iutreaș, dacă își vor regăsi ocupațiunile lor, după ce se vor întoarce din rebel.

D. ministru de culte răspunde, că a dat concedii tuturor profesorilor și medicilor dependenți de ministeriul Cultelor, cari s'au dus să își facă datoria către țară, și tot așa vor face și colegii d-sale.

D. Misail este satisfăcut prin acest răspuns.

D. Dimancea a făcut o interpelare în privința calității rele a tutunului, care astăzi este mai rău de cât tot-d'anna, și dacă guvernul n'a luat nici o măsură până acum atunci roagă să se numească o anchetă și să se îndrepteze acest rău, care isbește atât de simțitor pe consumatori.

D. vice-președinte: Dați interpelarea în scris, ca s'o putem comunica d-lui ministru respectiv, care nu este de față.

D. Maniu anunță o interpelare d-lui ministru de interne: 1) ce s'a făcut cu banii adunați în Ialomița pentru crucea roșie? 2) Ce s'a făcut cu banii adunați pentru milițienii din acel județ? 3) Ce s'a făcut banii plătiți de comunei rurale din acel județ pentru niște tauri?

D. vice președinte: Se va comunica d. ministru de Interne.

D. S. Ferichid raportor, dă lectură raportului în cestiunea Crawley, raport care conchide pentru respingerea convențiunii, căci concesionarul voește să scadă cautiunea prevăzută în concesione de la 4 la 2 milioane 600 mii lei.

D. prim-ministru comunică, că concesionarul a mai oferit patru sute mii lei, devenind garanția de 3 mil. și roagă pe comitetul delegaților să se intronească spre a se consulta din nou asupra acelei convențiunii.

Comitetul retrăgându-se spre acest scop, Adunarea ea în desbatere creditul cerut de d. ministru de rebel în suma de 149,000 lei, și se votează fără discuțiune.

Ședința se suspendă până se va termina raportul relativ la cestiunea Crawley.

La orele 5 și un sf. redeschizându-se ședința, d. Ferichid comunică rezultatul deliberațiunilor comitetului delegaților în privința transacțiunii încheiate cu d. Crawley. Pentru lucrările efectuate și constatate, să se plătescă concesionarilor suma de aproape 10 mil. lei în bonnuri de tesaur. Concesiunea cât privește linia Adjud-Ocna se resiliiază dându-se d-lui Crawley peste un milion lei drept despăgubire pentru lucrările de studiu, relative la această linie și pentru că se învoește la resilierea contractului acelei linii. Din garanția de 4 jum. milioane se scade numai 1/2 milion lei, cât a fost de-

pus pentru linia Adjud-Ocna, iar din restul de 4 mil. se va scădea 20 la sută, până când concesionarul va prefaca în numerar efectele, cu cari i se plătește, și apoi, după declararea guvernului, se află magine, utilaje, șine, etc. pe linia Plocești-Predeal, în valoare de un milion, tot ca garanție. Concesionarul trebuie să înceapă lucrările de apărare cel mult în trei luni de la promulgarea acestei transacțiuni, la din contra guvernul va fi în drept a urma lucrările pe conta sa.

Acestă transacțiune s'a admis de majoritatea comitetului. Minoritatea își dă opiniunea, conchizând pentru stricta executare a concesiei și a nu încheia nici o transacțiune cu dd. Crawley et C-ie.

D. P. Cernătescu, în cestiune prealabilă, observă, că în o cestiune atât de gravă nu se poate vota după o simplă lectură, ci raportul să se tipărească și să se împartă, spre a se putea studia de toți.

D. M. Ferichid combate cererea d-lui preopinent, care numai ar întârzia lucrările și le-ar compromite rezultatul.

Propunerea d-lui Cernătescu punându-se la vot se respinge.

În discuțiune generală, d. Franză declară, că va vota contra lucrării în considerare a acestei transacțiuni, fiind că nu află într'ensă nici o siguranță că vom putea s'ajunge la un bun finit până la terminul fatal de 15 Iunie 1879; apoi este o condiție umilitoare, că dăm drept garanție licența bănturilor spirtoase.

D. Vulturescu zice, că va vota această transacțiune, după ce i se vor da oare cari lămuriri, pe care le va cere la discuția pe articole.

D. Eraclid ar vota transacțiunea, dacă ar ști, că linia Plocești-Predeal va fi terminată la timp de către d. Crawley. Însă d-sa are convicțiunea, că această transacțiune ne va duce fatalmente unde nu am dori, adică ca să dăm această importantă linie de joncțiune tocmăi acolora, cari sunt interesați a pune mâna pe ea și cari deja au spus, că ar face linia fără un ban, numai să le-o dăm.

D. P. Grădișteanu se va abține de la vot.

D. Vernescu combate femeile d-lor Franză și Eraclid, arătând că garanția ce dă concesionarul, lucrările de apărare ce s'întinut a face în timpul suspensiunii, și materialul ce lasă în mâna guvernului sunt probe și garanție suficiente, că lucrările vor începe și se vor continua cu toată energia, conform interesului nostru, cât și al concesionarului.

Închizându-se discuțiunea, se pune la vot înarea în considerațiune a transacțiunii și se acceptă cu 48 bile pentru, 17 contra, 1 abținere.

Articolul unic se adoptă fără discuție după care punându-se la vot transacțiunea în total se primește cu 51 bile pentru, 13 contra și 1 abținere.

Ședința se ridică la orele 7 seara.

Extract din dosarele Ministeriului Afacerilor exterioare relative la pradăciunile, măcelurile și ripirile comise de Turci dealungul Terului Român în 1877.

25 Aprilie (7 Mar). Corabia d-lui N. T. Popp, în valoare de 50,000 fr., a fost capturată de Turci în apele Jiului.

Nota Bene. — Acesta e singurul fapt care va fi notat în această listă, de și cazurile analoage, constatate de autoritățile locale, sunt deja în numer de 18.

Idem. — O bandă de Turci a răpit o turmă de berbeci, proprietate a d-lui Stan Craicel dintr'o insulă nu departe de Giurgiu.

26 Aprilie (8 Mai). — Morile plutoare ale d-lui Ch. Staico, situate la Chisilești (districtul Ilfovului) sunt luate și duse de bași-buzuci.

27 Aprilie (9 Mai). — O bandă de 150 Turci dă foc corăbiilor încărcate și deșerte cari se află la gura rului Jiului.

Idem. — Turcii veniți din Rahova pradă niște magazii de grâu, aflătoare lângă Beket; ei forțază stațiunea de vase a biroului vamal din care rădică toate lucrurile ce se află acolo.

29 Aprilie (11 Mai). — Zece locuitori (bărbați, femei și copii) din comuna Chiscani (districtul Brăila) sunt luați robi de bași-buzuci.

Idem. — O ambarcațiune încărcată cu 600 chilograme de grâ este capturată de Turcii veniți din Siliștra în fața Calarașilor.

pasul lor liniștit, răgind une-ori. Erau mai mari de cât tanții din Europa, cu picioarele și coada acurți în spate cu o cocoșă musculară, coarneau depărtate, cu capul gâtul și umerii acoperiți de o coamă lungă. Nici nu era de gândit a opri această trecere. Când acești bivoli și au luat o di, recție, nimic nu poate nici să i oprească nici să le modifice calea. E un torent de carne pe care nici o stavilă nu poate să i înfrâneze.

Căletoarii, suiți pe foisoarele vagoanelor priveau acest curios spectacol. Acel care ar fi trebuit să fie mai impacient din toți cei alți, Fileas Eogg remăsese la locul său, așteptând cu filosofie bunul plac al bivod-a-1 lăsa calea liberă. Vântură lume turba de nează, văzând întârzierea ce le cauza grămădirea dobitoacelor. Ar fi voit să desearce într'engii arsenalul său de revolve.

„Ce țară strigă el! — Bivoli cari opresc trenurile și cari trec, ca cum s'ar duce la biserică, fără să i zoriaască nimeni.... par că nu împiedică circulația! Pre legea mea ași vrea să știu dacă și această întâmplare este prevădută în programul d-lui Fogg! Și dobitoacul de machinist care nu se aruncă în machina printre aceste vite nepășătoare!

Machinistul nu încercase să învingă obstacolul; fusese prudent, a rfi zdrobit fără îndoială cel d'antăi bivoli atacați de roatele machinei; dar' ori cât de puternică ar fi fost machina, tot s'ar fi oprit îndată, ar fi deraliat și astfel întârzierea ar fi fost și mai mare.

Cel mai bun lucru era să aștepte liniștit și în urmă dând mai mare înțeleală trenului, să câștige timpul pierdut. Defilarea bivolilor ținu trei ore, și calea nu fu liberă de cât la apusul soarelui. În acel moment pe când cele din urmă rinduri ale turmei treceau peste șine, capul turmei dispărea la orizont.

Erau dar opt ore, când trenul trecu strămțoarea Humboldt-Ranges, și noă ore și jumătate, când intră în copriusul Utah, regiunea marelui Lac Sărat, curioasa țară a Mormonilor.

(Va urma)

3 (15 Mai).—Turmele d-lui Răducanu Popescu din Brăila, în valoare de 11,155 fr. sunt răpite de Turci, de pe țărmul Român.

În aceeași zi 340 porci, proprietatea d-lui Dobrea Baboia de la Pocioci (districtul Ialomița) devin pradă bandiților turci.

5 (17 Mai).—Un bărbat și doi copii din comuna Tichilești (Districtul Brăila) sunt luați și duși în Turcia de o bandă de hoți turci.

6 (18 Mai).—Doi locuitori din Tăcăieni (districtul Ialomița, au aceeași soartă.

Idem.—O bandă de Turci pradă casa posesorului din Vlădeni (districtul Ialomița) și răpesc 95 capete de vită mare, proprietatea locuitorilor din Tăcăieni și Bordenjani.

8 (20 Mai).—O turmă de 50 boi, proprietatea locuitorilor din Berlești și Bordenjani, este măcelărită și răpită de aceiași bandiți. Trei cadavre grozav ciuntite și cari nu se mai cunosc, au fost găsite în urma acestei bande.

14 (26 Mai).—35 de cai sunt răpiți de Turci din satul Grodjidub (districtul Romanșii).

15 (27 Mai).—Turmele satului Janca (districtul Romanșii) sunt răpite de la pășunile lor de către Turci.

16 (28) 17 (29) Mai.—O bandă de bași-buzuci incendiază satul Flămânda (districtul Vlașca)

18 (30) Mai.—Păstorul Teodor Ungureanu din Ghidici (districtul Doljului) este pradat și măcelărit de Turci.

27 Mai (8 Iunie).—O bandă de Turci trece într-o insulă română din fața Bechetului, pentru a răpi vitele țe acolo cari erau la pășune. Văzând sosirea trupelor române, bandiții iau fuga; dar la sosirea lor în insulă, soldații români află cadavrul păstorului care, după ce a fost sfâșiat de Turci, a fost grozav mutilat.

SCRISOARE ADRESATĂ
„TIMPULUI”

Domnule redactor,

Azi la 9 Iunie, auzind că este un proces la Curtea Juraților între d. Grădea și d. dr. Rimniceanu, ca coleg și amic al celui din urmă, m'am dus să asist.

Mărturisesc însă, în toată sinceritatea, că nu mă așteptam să văd desfășurându-se atâta cinism, cutezanță și lipsă de veracitate din partea unuia om care are atâtea obligații către societatea care l' primește în senul ei.

D. Rimniceanu în susținerea acuzației sale contra domnului Grădea, după mai multe insulte nedemne aruncate doctorului Butărescu, a cărui superioritate științifică e destul de cunoscută, îl aud de o dată zicând că medicul numiți de la caderea roșiilor, au fost niște ignoranți al căror singur merit era că serveau de alergători și bătași în alegeri, citând între aceștia și pe medicul numiți la comună sub guvernul d-lor Cogălniceanu și principele Dim. Ghica la 1870. Spiritul de coterie a împins prea departe pe d. Rimniceanu, căci între acești medici sunt persoane cari și-au stabilit de mult reputația și poziția lor. Așa este doctorul Atanasovici care a învățat pe acest domnișor medicina ce știe, căci la Paris, ertemi-se espresia, dar a trecut ca cănele prin apă.

Este trist a se tăgăduit guvernelor conservatoare binele ce au făcut țerei, și în privința serviciului sanitar. Ele s'au întrecut a îmbrățișa tinerimea care venea cu studii, împărțind fie-căruia sarcinile, mai cu seamă în serviciul sanitar al comunei care fusese foarte neglijat.

Probă despre aceasta sunt dosarele pline de adrese prin cari se invitau medicii cari se aflau la comună și cari mai erau încărețați și cu alte servicii, de a opta pentru unul din ele.

Scit că acea stare prosperă n'a plăcut demagogilor cari aruncă turburarea până și în sanctuarul senin

și liniștit al științei. Ei adăpat în mase concursul, care, cum se face la noi, nu este decât o uelțiro ingenioasă, mijlocul pentru a sugruma adevăratul merit și proteje viciul și incapacitatea. După ce au introdus concursul prin agenții agenții lor la Eforia Spitalelor, l'au introdus și la ministerul de interne. Resultatele au fost fatale. Meritul adevărat s'a sfîșit de a se espune asardul și jocul intriganților, și astfel a rămas câmpul liber pentru nulități. În urma legii concursului, singurul care s'a numit, fără să fi trecut prin acest purgator umilitor pentru demnitatea științei, a fost doctorul Felix, care, de și lucrase la acea lege, căutase s'o aplice la toți, numai domnișor-sale nu.

Aparința de echitate care ascunde viciul acestei legi, azi nu mai înceală pe nimeni. Lumea serioasă, lumea științifică nu l' dă nici o importanță practică. A rămas însă ca o păghie în mâna elementului demagogic, pentru a lătura somitățile și meritele reale cari nu suferă a se umili. Se știe cele urmate în Franța la 1851. Învățatul doctor engles Sybel, în critica ce face învățământului superior din diferite State, se miră de tactica perfidă cu care s'a introdus concursul, pentru a se asigura poziția favorită din Franța. Nimic din Statele cele mai civilizate n'a trecut prin mîntă această monstruositate legală. În Germania, unde numirile se fac de ministrii, cultura este mult mai prosperă.

Dar să revenim la eruditul d. Rimniceanu care, în nenorocit proces ce a avut, — zic, nenorocit pentru demnitatea corpului medical, — făcea atâtea cas de persoana d-sale, de pretinsele sale merite cu cari se lăuda fără cea mai mică modestie în cât și celor mai de rând auditori inspira desgust. Credea oare că nu mai este nimeni care să l' cunoască adevărată valoare? Credea oare că am uitat tristul spectacol ce da în Paris la orice examen, ca bursier al Statului, alergând cu scrisorile d-lui Ubicini pe la toți profesorii pentru a l' fi indulgenți? Toți aceia cari au fost pe acel timp în Paris, nu vor uita nici o dată rușinea făcută numelui „Român”, când la un examen eruditul d. Rimniceanu a provocat risul numerosului public prin nescința sa, în cât d. Wurz, decanul Facultății de Medicină, s'a adresat auditorilor, rugându-l a avea milă de un biet străin.

Acestea sunt studiele brilante de la Paris cu cari se lăuda d-sa înaintea Juraților?

Dar ceea ce nu l' lipsește, după cum chiar singur a mărturisit în gura mare la Curtea Juraților, este scința de a posa în lume.

În aceasta a fost, este și va fi perfect. A probat-o chiar de la venirea sa în țară, vându-se în tot felul de intrigi și manifestări meschine. Când d. Davila la 1870 avu trebuință să se scrie contra medicilor bătrâni, d. Rimniceanu fu gata să injurieze pe bătrânii săi profesori ca d-nii doctori Turnescu, Polizu și chiar răposatul Iatropolu. Când află că roșiil au trebuință de indivizi violenți și fără scrupuluri, d. Rimniceanu fu gata să se înroleze în această nobilă haită. Astfel se distins în alegerile de la 1870 când în piața Beizadea Costache s'a repetit la domnu Manolache Costache, atunci prim-ministru, și l' rosti cuvintele cele mai necuviioase. Când se convinsese însă că venirea roșiilor la putere are să mai întârzie și că d. Davila nu mai poate să l' dea nici catedre la școala de medicină, căci se desființase școala, nici post în armată, căci ar fi întâlnit la concurs pe alți capabili și serioși, cameleonul nostru, pentru a face plăcere bătrânilor medic, se întoarse în ingratitudinea lui cu cele mai nedemne injurii și calomnii, prin casele pe unde intra, chiar contra familiei d-lui doctor Davila.

Ast-fel isbuti să l' se încredințeze atâtea servicii importante și să însinueze în raporturile efortei că numai de la înființarea concursului

s'au numit medici capabili, ca cum d-nii doctori Turnescu, Marcovici, Calenderu și alții numiți fără concurs, ar fi incapabili pe lângă densusul! Crede oare că lumea medicală nu știe jalea ce este la spitalul de copii, unde acele nefericite ființe sunt atât de maltratate prin nescința și neomenia caracterului său?

Cât despre imparțialitatea concursului și probarea capacității, chiar de-ună-zi am avut un exemplu la comună. Se pusesă la concurs un post de medic, de și se știa de mai înainte autoerații corpului medical cui are să l' dea; trebuia însă a se împlini formalitățile concursului.

Guvernele conservatoare au respectat votul acestor autoerați medici cari sunt roșiți și prin aceasta am ajuns la tristul rezultat d'a se persecuta ori-cine nu face parte din clica roșie, d'a triumfa un Rimniceanu contra unui Butărescu (când cel mai mult din juriu, pe cari la timp îl pot numi), au declarat că Butărescu a fost cel d'întîi.

Este timp a se pune o dată stavila acestui rău care amenință să compromită cu totul demnitatea corpului medical și să nimicească serviciul sanitar.

Dacă până acum ca coleg, am căutat să ascund în mine desgustul ce l'ui inspira conduita d-lui Rimniceanu, abuzând de necompetința mulțimei, pentru a l' judeca ce prețese ca medic, și de moliciunea și increderea celor puternici, pentru a l' împlini poftele lui lacome, în urma celor ce am auzit azi din gura lui, mă cred dator a l' declara: Destul, căci ai început a nu mai merita ca un om onest să l' întindă mâna.

Doctorul C. Pastia.

Citim în „Vulturul”:

Scit citorii noștri, că d. I. Kollensky a oferit gratis casele d-sale din centrul orașului, la dispozițiunea M. D. Nicolae, pentru tot timpul cât armata rusă va fi în țările aceste, și că M. Duce l' a mulțumit prin generalul său formal, prin o scrisoare sub-scrisă de șeful statului Gen. Nepocociciky, și pe care scrisoare noi am publicat-o. Pentru toate acestea a fost informat M. S. I. Alexandru II, care a bine-voit a recompensa pe d. I. Kollensky.

La 30 Maiu expirat adiutantul M. S. Imperiale s'a dus la d. I. Kollensky, de a l' întreba, ce dorește de la M. S. Imperiale. La această întrebare d. I. Kollensky a răspuns: „nimic mai mult de cât, senătatea M. S. Imp. Alexandru II și a întregii familii Imperiale.” Adiutantul M. S. Imp. luând notă de acest răspuns, precum și No. locuinței d. I. Kollensky s'a dus.

A doua zi la 31 Maiu expirat, se prezentă la domiciliul d-lui I. Kollensky generalul Veicov, care l' a prezentat un pachet cu sigiliul Imperial, cu adresa: D. I. Kollensky, zicându-l: „M. S. Imp. Alexandru II, vă trimite acest dar, spre a l' purta în tot-d'ana, drept recunoștință.” La aceste cuvinte d. Kollensky și a exprimat mulțumirile sale în fața gen. Veicov pentru generosul dar imperătesc, adăugând tot de odată și următoarele cuvinte: „noi datorim viața și sângele nostru, pentru marinosul Imperătesc, prea iubitul nostru salvator, care vine să ne scape de sub jugul nesuportabil al barbarului asiatic, turcul.”

După aceste d. Kollensky rupând pecetia și deschizând pachetul a aflat înăuntru un frumos inel de aur, cu o piatră mare de safir, la mijloc, iar împregiurul ei două-spre-zece brilante. Iată dar faptele frumoase cum se respectă.

Nof din parte-ne, felicităm pe d. I. Kollensky pentru acest dar imperătesc și l' vom zice: „purtăți l' săvâtos, și să nu lipsiți nici o dată de a fi de folos patriei voastre!”

SCRIRILE ZILEI.

Precum am anunțat în scrisile suplimentului de ieri că cetatea Macinului nu va putea rezista, azi aflăm cu bucurie că Turcii s'au retras dintr'insul în grabă spre Hârșova. Rușii, intrând în Macin, au fost primți cu entuziasm de populația creștină. Mai toată Dobrogiia început să se deșerte de trupele turcesc cari fug unele spre Babadag și Chinstenge, altele spre Hârșova.

Politați ruși Investiți și cu puteri judecătorești s'au și înscăunat în Tulcea și Iasaccea.

Trupe de Casaci au plecat spre Babadag.

Se crede că și cetățile Hârșova și Rașova, de și Turcii vor disputa țărâmul, nu sunt în stare d'a rezista.

Șcirea că Turcii ar voi să facă un pod peste Dunăre la Lompalanca, este o născocire a fricei unor locuitori. Românul face foarte rău că dă importanță unor asemenea șgote absurde cari n'aspăimântă pe unii. Guvernul a recomandat ziarelor fără osebite de partid, a fi discrete și prudente. Ne-am supus acestei recomandații. „Românul” însă, ziarul cel mai oficios, în loc d'a ne da exemplu de discreție și prudență, a fost cel d'antîi care s'a abatut de la această linie de conduită, divulgând sciri neintemeiate. Ne mirăm de aceasta, pentru că nu ne vine să credem că guvernul ne-a recomandat noă tacerea pentru ca să vorbească „Românul” cum îl cântă interesul lui pecuniar.

Canonada a urmat și ieri pe linia Dunărei de la Gura Ialomiței până la Calafat. Mai multe incendii au izbucnit în urma bunel țintiri a tunurilor ruse și române.

Duminică, M. S. Impăratul Alexandru II, a venit în capitala noastră, însoțit de Marele duce ereditar, de Marele Duce Vladimir, de Ducele de Leuchtemberg și de mai multe personaje din suita imperială.

La gară, M. S. a fost primit de Maria Sa Domnitoru; după o vizită la spitalul Brâncovenesc, ilustrit oaspeți se întoarseră la Cotroceni unde luară prânzul în familie. După prânz, societatea de amatori, compusă de d-nele Princesa Alexandrina Ghica și Ecaterina Florescu, și de d-nii Bengescu, Cantacuzino, Paleologu, Cerceș și Strat, rugați de M. S. Doamna, au reprezentat, pe o mică scenă improvizată, comedia franceză: „Le Chapeau d'un holozer”. Majestatea Sa precum și înalta Sa familie, cari asistau la reprezentațiune, au dat în tot cursul ei, prin aplauze și mai ales prin un ris ce nu era dictat de curtenia, dovadă de plăcerea ce le-a pricinuit această petrecere improvizată.

Majestatea Sa părea cu atât mai bine dispusă cu cât în timpul prânzului primise știința despre o mare victorie a armatelor ruse dinaintea lui Erzerum, unde Turcii au avut imense pierderi, și unde a fost ucis Mahmut-Pașa.

La 9 ore Maj. Sa a plecat întorcându-se la reședința din Ploști.

Aflăm că Maria Sa Doamna se va muta încurând la Palatul de la Cotroceni.

Iată și scirile publicate în suplimentul de ieri.

Trecerea armatelor rusești trebuie să fi început și în alte puncturi, unde ieri și alaltă-ieri s'au făcut serioase recunoșteri și chiar așezarea unor posturi de observație.

M. S. Impăratul Alexandru a fost mișcat până la lacrimi de eroismul și devotamentul cu care trupele s'au aruncat peste Dunăre în fața banelor și sub tunurile inamicului. Pierderile sunt nimic pe lângă strălucitul succes cu care s'a făcut și se urmează trecerea. Dunărea între Galați și Brăila este plină de mulțimea vaselor cari transportă trupele.

M. S. Impăratul Alexandru s'a întors la Ploiești, fericit că a văzut împlinită d'ficia și importanta operație care permite acum armatelor sale a bate pe inamic din față și din flancul drept.

În privința armatelor române citim următoarea telegramă în ziarul rusesc „Timpul nou”: „Din cele ce am văzut și auzit, soldații români sunt supuși, disciplinați datoriei lor, și se poartă prea bine sub obuzuri. De la o armată teneără, care n'a fost încă în foc, fără tradiții

militare și a cărei organizare este de curând, nu putem cere mai mult.

Apoi această armată are o calitate foarte însemnată, cumpătarea. Un soldat beat este un fenomen extraordinar în girurile române. Dar această calitate este a poporului român întreg. Ceea ce mai isbesce la acest popor este dulceața manierilor și politețea, cu cari farmecă pe străinii mai cu seamă.”

În privința spionajurilor din urmă, despre cari s'au vorbit atâtea, aflăm cele următoare: Șcirea despre executarea la Ploiești a unui german care trecu, împreună cu alți doi, de corespondent al unui ziar, este curată invenție.

Doi din acești indivizi au fost gonitți din țară, iar cel d'al treilea, numit Kraus, este încă arestat și tratat cu toată buna-cuviință. Un alt arestat Ioanovici, după uelțirile unor rău voritori, — constatându-se inocent, a fost asemenea liberat. — Credem că ar fi bine să se dea un cumplit exemplu acelor cari se joacă cu onoare, libertatea și viața cetățenilor lor, lovindu-l cu aceeași pedeapsă care s'ar fi convenit păratului, când păra lor n'ar fi fost mincinoasă.

O parte din Stat-majorul rusesc s'a dus la Alexandria. Material, însemnat pentru poduri s'a transportat la Giurgiu și la gura Oltului.

Nu mai până la cinci sute pași se permite țeranilor a se apropia de Dunăre.

Principele Massalski, comandantul artileriei, și-a stabilit cuartirul general la Giurgiu.

Gazeta de Iuni, din Berlin, anunță că reprezentanții diplomației ai României, înmănuș nota-circulară a d-lui Cogălniceanu, din 3 Iunie, relativă la independența României, au formulat cererea ca România să nu fie, în nici un caz, constrânsă a reintra în vechia ei situație față cu Turcia. Au cerut în același timp să se recunoască în princip că independența României este un element de pace în Orient. Cu toate acestea, — adăogă aceeași foaie, — nici o putere, chiar Rusia, n'a consimțit să atingă această ordine de idei. În urmă, agenții români au încunoscit la București că n'au isbutit să câștige declarații favorabile.

O carte necesară. A eșit de sub tipar o carte pe care evenimentele zilei o fac neapărată ori căruia:

VOCABULAR ÎN 4 LIMBI ROMANESC, FRANTOZESC, RUSESC ȘI TURCESC
„L'Interprète militaire en Orient”
din editura d-lor E. GRAVE et C-ino
(Piața Teatrului).

Pentru a da o idee de coprinsul acestor cărți, reproducem aci pre-cuvântarea ei:

Cartea ce înfățișăm publicului este reproducerea unei lucrări care a făcut cele mai mari servicii în epoca războiului din 1855.

Limba franceză s'a conservat ca trisură de unire între oșcerii ruși și români căror usagiul acestei limbi le este așa de familiar.

A trebuit d'altă parte să se evite întrebunțarea caracterelor rusești și turcesci, ceea ce ar fi reclamat mai multe luni de studii amărute, apoi d'a scuti pe acei căror această carte este destinată, de studiul și mai ostentiv al regulilor de pronunțare și accentuare, obstacol ôre-cum neînvingibil pentru fie-care din aceste limbi și mai cu seamă pentru cea turcăcă. Aceste dificultăți au fost învinse, servindu-ne ca caracterele române pentru un sistem foarte simplu de transcripție, și accentul tonic este arătat într'un mod așa de facil în cât este imposibil d'a nu fi înțeles de acei căror se face o întrebare, articulând într'un mod neted și inteligibil cuvintele așa cum sunt vorbite.

Cartea nu coprinde de cât fraze preînțând că s'a putut mai puțin cuvinte, și idei simple cari permit celui întrebă d'a răspunde, nu printr'un discurs adesea neinteligibil pentru întrebător, ci printr'un da eșă sau, numeral unui loc, o simplă ordine cu vâna, numeral unui număr. Mai cu seamă în această privință lucrarea adesea se osibesece de toate dialogurile destinate a facilita raporturile dintre poporele străine; frazele acelor dialoguri sînd lungi, și respunsul neconcordanț tot-d'a-una cu acela care s'ar putea da, călătorul începe o convorbire care l' este imposibil d'a o continua neputînd să înțelgă răspunsul.

Editorii.

A eșit de sub tipar la Sibiu:

POMĂRITUL
INTOCMIT CU OSEBITĂ PRIVIRE LA GRĂDINA ȘCOLARĂ
de
D. COMSIA
Cu numeroase ilustrațiuni. Prețul unui exemplar un florin.

DOCTORUL I. FELIX
s'a mutat
ÎN STRADA CALONFIRESCU No. 3.

COURS DE EFECTE PUBLICE SI DE DIVERSE

Table with columns: VALOAREA, Carate, Offartio, Preciul. Lists various public effects and their values.

CURSUL VIENEI

Table showing exchange rates for Vienna (Vienna) with columns for various items and their prices.

CURSUL DE BERLIN

Table showing exchange rates for Berlin with columns for various items and their prices.

Baile din Zaizon!

Plăcutele băi de la Zaizon se află într-o vale frumoasă a munților, unde sublimația...

THEATRUL CEL MARE

Societatea Artistică d'Opera Italiana. Marți la 14 Iunie 1877. REPREZENTATIE EXTRAORDINARA...

TEATRUL DE VARA GRADINA GUICHARD. Astăzi și în se-care și spectacole ROMANE, FRANCESE SI GERMANE...

LEMNE DE FOC. calitatea cea mai bună numai tufan și fag tăiat și adus la domiciliu cu 75 FR. STENJENUL...

MEBSUL TRENURILOR CALOR FERATE IN ROMANIA

Table with multiple columns showing train schedules and fares between various stations like Bucuresti, Sucéva, Roman, etc.

Table showing train schedules and fares for routes like Bucuresti-Giurgiu-Smârda and vice-versa.

ANUNCIU

Călătorii la Brașov pot afla la Institutul Băilor de aburi de acolo, în dosul gimnasiului român...

Avis importantă

Din cauza afacerilor familiare se vinde de bună voie și foarte avantajos un mare Hotel din orașul Stanislău...

J. M. MARKOVICH & C

CASA DE COMISIUNI CONSIGNATIUNI SI AGENTURE pentru Import și Export. priim-ște comisiuni de ori ce articole s'au produse...

E. MANSBERGER

Se recomandă pentru ori ce reparațiune în afara profesiei sale, cu precizări foarte moderate și serviciu garantat.

Moșia Boldești

Moșia Boldești din județul Buzeu în întindere 3,000 pogone, la o oră departare de gara Mizil...

Leopold Stern

compozitor, pentru înalțarea onor. s'au clienți precum și la amatori, a deschis un curs de Piano...

Un Piano

bine îngrijit, este, pentru vânzare. Adresa la Tipografia Thiel & Weiss.

ESPOSIT STRADA EPISCOPIEI No. 4. OCASIUNE RARĂ VINURI NATURALE. Vechi de 4, 8 și 11 ani în flacoane sicu ocaua...

STRADA CAROLIN No. 5. LA STEUA ALBĂ. AVIS IMPORTANT. INCALTIAMINTE PENTRU BARBATI, DAME SI COPII...

PHARMACIA LA „SPERANTIA”. DEPOUL MEDICAMENTELOR FRANCESE. Obiecte de Cauciuc și Articole de Toalete...

CEL MAI MARE MAGASIN DE HAINE CONFECTIONATE și de ARTICOLE DE MODA. JOSEF GRÜNBAUM. ESPOSITIUNEA DE HAINE. COSTUME COMPLETE. REDINGOTS și JAQUETE CU GILETCELE LOR...